

РЕШЕНИЕ

№ 4303

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2944** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция” (СДВР - ОПП) срещу Решение от 20.11.2012 г. на Софийски районен съд (СРС), 104 състав, постановено по НАХД № 22789 по описа за 2011 г. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № 50118/28.05.2011 г. на началник АНД, ОПП – СДВР, с което на А. П. Т. е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 100 лева, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДвП, за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението. Счита, че СРС не е положил усилия да изпълни задължението си по чл. 12 НПК да вземе мерки за разкриване на обективната истина, като събере необходимите доказателства. Посочва, че по категоричен и безспорен начин е установено, че наказаното лице е извършило от обективна и субективна страна нарушение по чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Моли съдът да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – А. П. Т., редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ютеров, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба, срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение, СРС е приел, че твърдяното от наказващия орган нарушение не е установено, нито от показанията на свидетелите – И. и В., нито от останалите, приложени по делото доказателства. Твърди, че актосъставителят не е посочил в какво се състои нарушението, какъв мотоциклет е управлявало лицето, кога и къде.

Настоящата съдебна инстанция не споделя този извод на въззивния съд, тъй като в АУАН и НП е описано конкретното нарушение, в степен достатъчно ясна и конкретизираща извършеното нарушение. Касационната инстанция, въз основа на АУАН и НП, приема за установена следната фактическа обстановка: на 20.04.2011 г., около 13:40 часа, в [населено място], А. П. Т. управлява мотоциклет „Я.” R1 на [улица], като при проверка се установило, че водачът не носи свидетелство за управление на МПС и от извършена справка станало ясно, че лицето няма необходимата категория за управление на мотоциклет. На посочената дата на Т. е съставен АУАН за извършеното от него нарушение на чл. 150а ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното наказателно постановление.

Съгласно чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Според чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП, наказва се с глоба от 100 до 300 лв., който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 ЗДвП. Правилно АНО е ангажирал административнонаказателната отговорност на лицето. Нито в процеса на доказване в производството пред СРС, нито в процеса пред настоящата инстанция, ответникът по делото е представил доказателства, които да оборват, посочените в АУАН и НП факти. Неоснователни са мотивите на СРС за недоказаност на извършеното нарушение.

При съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН – вмененото на касатора нарушение е достатъчно ясно индивидуализирано словесно и цифрово, както в АУАН, така и в НП. В преценката си дали да издаде НП, административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации на АУАН, който съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП и в рамките на производство по налагане на административно наказание има доказателствена сила до доказване на обратното. От друга страна, съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 2 НПК, във вр. 84 ЗАНН, в съдебното производство тези констатации нямат обвързваща доказателствена сила. СРС е допуснал нарушение при събирането, оценката и обсъждането на доказателствата, и най-вече на свидетелските показания, поради което, при неспазване на разпоредбите на чл. 13 и чл. 14 НПК, не е приел за

установена описаната в АУАН и спорното НП фактическа обстановка, като е направил крайния си неправилен и немотивиран извод за недоказаност на установеното нарушение. Не са представени доказателства, оборващи направените от АНО констатации. Спрямо действащата към момента на извършване на нарушението разпоредба на чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП и в съответствие с чл. 27 ЗАНН, административният орган е определил размера на административното наказание, а именно минимално установения - в размер на 100 лева.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че решението на СРС е неправилно и като такова следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление като законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 20.11.2012 г. на Софийски районен съд (СРС), 104 състав, постановено по НАХД № 22789 по описа за 2011 г.

ОСТАВЯ В СИЛА Наказателно постановление № 50118/28.05.2011 г. на началник АНД, ОПП – СДВР, с което на А. П. Т. е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 100 лева, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДвП, за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.